

טלי וייס / שירים שקטים

Tali Weiss
Peaceful Poems

עיצוב עטיפה ואיורים: נבות פורת

מסת"ב: 1-162-534-965-978 ISBN:

©

תש"ע

2010

כל הזכויות שמורות להוצאה ולמחברת

תל-אביב, רח' בר-כוכבא 29

טל. 03-5283648

הפקה לוחות והדפסה: דפוס "אחדות-אדיר"

טלי ויים

שירים שקטים

גוונים

מוקדש לזכרו של שלומי שגב ז"ל
מורה הדרך שלי לחיים

"אושר הוא האור שבלב"

ללא כותרת

זו הגחמה של הרגע
המשכיחה את המסע
והדרך אל היעד הנכסף.
היעד קים במרחבים הפתוחים האינסופיים
המרהיבים בפיפים
המשיקים לאפק המתקיים
בתוך תוכו של האדם.

שקיפות עצמית

מִיַּן דִּימוֹי

מֵתְגַלְגֵּל וּמֵתְפָרֵץ הַדָּף מֵהַסֵּפֶר
גוֹלֵשׁ עַל הַסֵּפֶה וּמֵתְרוּחַ עַל הַשְּׁלָחַן
הָעֵגֶל, מִכְתָּם בְּנִגְיָעוֹת רַכּוֹת שֶׁל קֶפֶה
חֵם וּמְחַכָּה לִי. לְטַפְתִּי אוֹתוֹ
בְּהִתְרַגְּשׁוֹת נִגְעַתִּי בּוֹ עַד שֶׁנִּמַּס
לְתוֹךְ יָדִי, נִבְלַע בְּתוֹכוֹן
נִלְעַס עִם הַמְּלִים שֶׁטָרַם נֶאֱמְרוּ
וּלְבִסּוֹף נִזְרַק אֶל הָאוֹוִיר בְּלִי הוֹדָעָה
מִקְדָּמַת וְצִנְחָה אֶל קֶרְקָעִית
הַפְּנוֹנוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁל הַסֵּפָרִים
שֶׁלֹּא נִכְתְּבוּ, עַד שֶׁנִּצְעַר
הַתְּרַפֵּק עַל הָאֲגָדָה שֶׁלַחַשׁ לוֹ
שֶׁכֵּנוּ אוֹדוֹת הַכָּרִים שֶׁמֵתְגַלְמִים
בְּנִיר וּמִשְׁנֵים הַכָּרִים אַחֲרֵים
בְּעֵצִים נוֹכְחוֹתָם. נִרְעַד קוֹה
לְמוֹזֵל שֶׁכְּזָה, וְהִתְעַטֵּשׁ
עַד שֶׁשִּׁמְתִּי לֵב אֵלָיו
וְאִמְצִי אוֹתוֹ לְחִיקִי
כְּמוֹ אִם מְגוֹנְנֶת עַל בְּנֵה
שִׁמְרָתִי עַל הַדָּף הַמְקַמֵּט
עַד שֶׁנִּשְׁבַּרְתִּי וַיַּחַד אוֹתוֹ
צִלְלָתִי בַחֲזָרָה אֶל הַסֵּפֶר
מֵתוֹךְ הַשְּׁלֵמָה עִם הַדִּמוֹי,
הַדִּמוֹי שְׁלִי בְּעֵינַי
עֲצָמִי.

שקיפות עצמית

מִשְׁהוּ בַּהּ הַשְׁתַּנָּה, הַלִּיכּוּתֶיהָ
לֹא כְּתִמּוּל שְׁלִשׁוּם, תְּנוּעוֹתֶיהָ
חֲמִקְמִקוֹת, מְסִתּוּרִית הִיא פְּתָאוּם.
עֵינֶיהָ בּוֹהוֹת רַכּוֹת אֶל אִפֶּק לֹא נוֹדַע
שְׁפִתֶיהָ קְפוּצוֹת, יָדֶיהָ פְּשוּטוֹת
מְעַבֵּר לְכֹל הִיא שְׁקוּפָה.
שְׁקוּפָה הִיא בְּאֵמֶת שְׁקוּפָה
מִשְׁהוּ מִן הַקֶּסֶם הַזֶּה
מִבְּעַבְעַב בְּתוֹךְ כָּל מִי שֶׁסְּבִיבָהּ
שׁוֹב הִיא מְסַגֶּרֶת בְּעֶצְמָהּ
הַפְּעֵם בְּשְׁקִיפוֹת מְלֵאָה.
מְסִתּוּבְבֶת עִירְמָה בְּרַחֲוֹב
נוֹשֵׂאת בְּיָדָהּ שְׂרָבִיט
מְמַלְמֶלֶת מִשְׁהוּ לְאֹזְנוֹ שֶׁל קִבְצָן
וּמְמַשִּׁיכָה הֶלְאָה כְּאֵלוֹ שְׁמָה
אֵינוֹ שְׁמָה, זְכָרוֹנָה
אֵינוֹ זְכָרוֹנָה וְעֵתִידָה בְּיַדֵּי שְׁמִים.
אוֹמְרִים שְׁאוּלֵי הִיא הַשְׁתַּגָּעָה, אֲבָל
לֶה יֵשׁ מִי שֶׁמְחַכֶּה לָּהּ.

אני בשינוי

כְּשֶׁכֶּלֶם נוֹזְלִים אָנִי מֵתֵאָדָה
זוֹרְמֵת כְּשֶׁכֶּלֶם קוֹפְאִים, כִּי
גַם בְּטִמְפֵּרְטוּרָה נְמוּכָה יֵשׁ אֵשׁ
שֶׁיֵּשׁ לָהּ הֵלֵךְ.

אֵין שׁוֹם דְּבָר חָשׁוּב מִלְבָּד
הֵיִוֵת עֲצֻמָּה שְׁלֵם בָּהּ
וּבִתְנוּעָה מֵתְמַדָּת בְּתִשׁוּקָה עֲמֻקָּה
לְנִשְׁגָב בְּחַיִּים.

קוֹרֵאת לָהּ לְמַצֵּא
אֶת הַשִּׁיר שֶׁבְּלִבָּהּ
עִם מִפְתַּח סוּל וְקִמְצוֹץ תְּעוּזָה
שֶׁקִּבְּלָתָּ כְּשֶׁנִּגְעַתִּי בָּהּ
לְרֵאשׁוֹנָה.

תובנה על דיבור

אם תִּדְבֹר עָלַי יוֹם אֶחָד
אֶל תִּגִּיד הִיא הִיְתָה יָפָה
אם תִּרְצֶה לְשַׁבַּח אוֹתִי תִגִּיד
הִיא הִיְתָה אִשָּׁה
אִשָּׁה מְלֵאָה, שְׁלֵמָה, אֲמִתִּית
אוֹהֶבֶת
רַק אֶל תִּגִּיד הִיא הִיְתָה שְׁלֵי
כִּי לֹא הִיְתִי שְׁלֵה כְּאִשָּׁה.
כְּשֶׁאֶהֱבֶת אוֹתִי
הִיְתִי קֹטְנָה וְטַפְשָׁה
בְּעֵינַי עֲצָמִי.

אי סדר מוחלט

אז והיום

אז הִיָּה לְנוּ טוֹב אוֹמְרִים
זֶה שְׂקָר וְזִיוֶף אֶתָּה אוֹמֵר
לֹא הִיָּה אֶז טוֹב, הִיָּתָה
תִּקְנָה וְזֶה הַכֵּל.
הַתִּקְנָה הִיא שְׁהִרְחִיקָה רְאוּת
הִיא שְׁחַבְּקָה אֶת הָאָדָם הַבוֹדֵד
וְהַיּוֹם, הִיא הַלְכָה לְעוֹלָמָה
שָׁם שׁוֹכֵן הַשְּׁלוֹם
לְכַאֵן הוּא לֹא בָּא.

אי סדר מוחלט

חיה באי סדר מחלט
הסדר המחלט מסדר אותי
והכל נראה "בסדר"
מהרגע שנכנסת אל תוך חיי
השתלט עלי הסדר של האי סדר
המחלט.

מרב סדר הלכתי לאבוד מחלט.
פתחתי סניף לאובדי דרך
ובחנם למדתי כיצד לאבד
את השפיות ללא הכרה.
הסדר שבתוך האי סדר היה מפתה
גם אותי להאמין שהכל בסדר
אבל הסדקים החלו לבצבץ
בתוך סדר היום.

"שובי לביתך יום אחר ואל תגע
בכלום מלבד עצמך",
הוא אמר.

נסיתי להפוך את הסדר המחלט
את הסדר הפכיכול אני
ופתאום נמצאתי מחויץ למשחק.
הסדר הפוך בי כרצונו המחלט
ואני הייתי לו שפחה
הייתי מכורה לאמת שחוקה
ונורקתי החוצה מעצמי.

בְּרַגַע שֶׁהִשְׁתַּחֲרַרְתִּי מִהַפְעָמוֹן הַמְצַלְצֵל
הַמְהַפְּנֵט אֲזֵנַיִם וְלִשׁוֹן בְּגוֹף
הַחַי הַחַי
וַיִּמַּת,
הִשְׁתַּחֲרַרְתִּי מִמָּה בְּרָצוֹן.

אהבה אחרת

הוא לא חי את עצמו
אז אני חיה אותו
בְּיָדַיִם חֲשׂוּפוֹת פְּשׁוּטוֹת
בְּלִילוֹת שְׂאִיִן לָהֶם סוּף וְחִלּוּמוֹת
מִתּוֹךְ גּוּפוֹ שְׂאֵבֵד אֶת בְּעָלָיו
וּמִיֵּן הַחַיִּים בִּיצְרוּ, הַחוֹשֵׁב עָלַי לְרַגֵּעַ
הָאֵם זֶה הוּא אוֹ אֲנִי.
אֶהְיֶה מְשֻׁנָּה
לֹא נִחְמָה לֹלֵא בְּחִירָה
כְּשֶׁבוֹיִים בְּסִפּוֹר אֲגַדָּה.
הוא חי בגוף אחר
מְשַׁעֲבֵד לְמַחְשָׁבוֹת עַל אִשָּׁה אַחֶרֶת
מְשַׁלֵּל יְדִיעַת הַגּוּף הָאוֹהֵב הַשׁוֹמֵר
בְּאֲדִיקוֹת עַל גּוּפוֹ הַחֵם בּוֹעֵר
שׁוֹמְרֵת עַל חֲמָה שֶׁל הָאֶהְבָּה
אוֹגֵרֶת זְכָרוֹנוֹת כְּדֵי שֶׁפַּעַם כְּשִׁיחֹזֵר
לְעֶצְמוֹ, יִזְכֵּר בִּי עֶצְמוֹ
בִּי הָאִשָּׁה שְׁלוֹ
שֶׁהוֹתִירָה מִתְּנֹת קָסֵם בְּתוֹכוֹ
שֶׁיִּלְמַד אֶת דְּרָכּוֹ הַבֵּיתָה בִּיּוֹם
שֶׁהֵלֵב יִשְׁחַרֵּר הַפֶּל וַיִּוָּדַע לְעֶצְמָת
הַוּתוֹר הַהִקְרָבָה הַהִפְרָה
בְּנִתּוֹק וּבִפְרָדָה
מְרִצּוֹנוֹ הָאֲמֵתִי לְאֹהֵב אוֹתִי
עַד כְּלוֹת הַנְּשִׁימָה.

*

הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים מִתְקַשִּׁים מִתְפֹּרְרִים
מוֹצְקִים בְּתוֹךְ הַגּוֹף מִתְפָּרְקִים לְרִסְיִסִים
מִתְרַגְּשִׁים בְּעוֹלָמָם הַקְּשׁוּיָה בְּהִסְתָּר
בְּלִי לְהַפְגִּין אֶת הַקְּשׁוּיּוֹת שֶׁל עֲצָמָם
כִּי הֵם הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים
הַדְּבָרִים הַמְּאֲתָגְרִים מִתְפַּצְּחִים
רַק לְעֵתִים בְּמַגַּע רֶדֶד וְתַמִּים.

הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים כּוֹאֲבִים
מִחֲדִירִים סְפָקוֹת וּפְחָדִים מִתְקַרְבִּים
וּמִתְרַחֲקִים עַד שְׁנַעֲלָמִים יוֹם אֶחָד
בֵּין כָּל הַדְּבָרִים שְׁקוֹרִים וְנִקְרָעִים
תַּחַת נֶטֶל עֲצָמָם וְכֹחָם
מִשְׁתַּנֶּה כְּמוֹ הַזְּמַן
שְׂמֵעוּ לְהִיּוֹת קֶצֶת שׁוֹנָה אֶפְלוּ הוּא
נִדְמָה כְּמִשְׁנָה.

וַיֵּשׁ שֶׁהַדְּבָרִים הַקְּשִׁים קְלִים
בְּחִלּוֹמוֹת וְאֵתֶה.

הלב השבור

קטן וזעוף הוא הלב השבור
בְּקוֹצִים בְּכַף יָד מִתְעִיֶּפֶת.
מֵרֵב כְּאֵב אֵין אֹנִים מִתְפַּלֵּל
לִישׁוּעָה שֶׁהִזְמַן מִסֶּפֶק בְּסֶפֶק.
קטן ואבוד הוא הלב השבור
הַעֲנֵד לְאוֹרוֹת וְתַמִּים, סוֹבֵב סְבִיב עֲצָמוֹ
בְּלִי לְרֵאוֹת אֶת הַסּוּד
שֶׁטָּמוּן בּוֹ בְּפָנִים.
קטן ועצוב הוא הלב השבור
הַמְנַפֵּץ מִחֲשָׁבוֹת לְרִסְיִים
עַל מִזְבַּח הַרְגֵשׁ הַהוּא שְׁנוֹאֵשׁ
מִחֲשַׁכַת הַיָּמִים.
קטן ועצום הוא הלב השבור
הַמְצַלִּיחַ לְפַעֵם וּלְדַבֵּר
עַל עֲתִיד שֶׁל שְׁלוֹהַ
רוּחַ עֲרֵב רִכָּה,
בְּסֹפּוֹ שֶׁל עֵמֶק כְּאֵב.

לא אכפת לי

לא אכפת לי שהלכת
ועזבת ופגעת ודבר אינו
חשוב מדי מהרגע שנגמרה.
לא אכפת לי שנתת וספקת
הם לרגע ובדיוק כשרציתי
נעלמת בחלל שחר.
לא אכפת לי מה אתה ולמה
איז לה מלה וכשחבבתי
מצאתי רק השתקפות שלך.
לא אכפת לי שנסיתי ועשיתי
כל מה שטוב לה
אני שמחתי בשבילה.
לא אכפת לי שמחר תשכח
את שמי ואת ידי
ומישהי אחרת את לבך תכבש.
לא אכפת לי ככר ממה
ומהשגעונות שלך, נדמה לי
שמציתי את הכל.

כדור האש שלי

כדור האש שלי

מתוך כל האנשים בעולם
בחרתי בך, כדור האש שלי.
עיניך זמרו כשפגשו בעיני
ואני ידעתי, שהמקרה
היה לא במקרה כּאש בעצמותי.

הפנטזיה על האהבה החופשית

קל להשאב אל תוך הפנטזיה שלך
בועת אויר גדולה ומתוקה
מרכזת את הנשים שכל חייה אהבת
במטה אחת גדולה ובמרכזה אתה
מצלמת וידאו המתעדת את הקול
ואת האהבה החפשית
הנשפכת לכל עבר, נוזלת החוצה
מו הבית אל שבילי התודעה.
אתה הרי יודע שאני המצאתי
אותה, את משאלת הלב הזו
כדי שתהיה מאשר אתי
האשה בעלת אלה הפרצופים,
מושלת באהבה כרב חובל בספינה
גם לי מתר לחיות בבועה.

בן המלך

בְּעֶצֶם אֵין שָׁם כְּלוּם כְּאַהֲבָה הַזֶּה
כְּמוֹ שְׂרִיק הַרְחוֹב הָרֹאשִׁי
כִּי שׁוֹב נְטוּל אַנְשִׁים, חֵיוֹת וְעֻצִים,
אֲבָנִים דּוֹמְמוֹת וּנְחָשִׁים
מִסְתַּתְרִים מִפְּנֵי הָאֲמֶת שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ.
בֶּן הַמֶּלֶךְ גָּזַר עַל עֲצָמוֹ שְׂתִיקָה
מִתְגַּדֵּר בְּאַרְמוֹנוֹ בְּעֵדֵי חֲכָמָה
שְׂאִישׁ לֹא יִשְׁמַע.
אֵין תִּקְנָה לְעוֹלָם נְטוּל אֲהֲבָה
כִּי אָמַר לְעֲצָמוֹ וְנִרְדָּם לְשֵׁנֹת
חֲרִף עֲמָקָה כְּעֵמֶק הַשְּׂכָחָה.
כְּשֶׁגִּלָּה שְׂאֵין שָׁם כְּלוּם
שְׂמַח לְפִתְעַ הַרִים רֹאשׁוֹ הַמְּעֻטָּר
אֶל הַשָּׁמַיִם הַזְּהֵרֹרִים
הָאֲדָמָה חֲבָקָה אוֹתוֹ בְּחֻזְקָה
צְעָדָה לְקִרְבּוֹ אֶל
תוֹךְ הַמְּקוֹם שְׂאֵהֵב
וְנִרְפָּא.

חלום של שלום

בְּקִשְׁתִּי חֵלוֹם שֶׁל שְׁלוֹם
מִתּוֹךְ הַשְּׁלוֹם, מִיַּן שְׁלוֹם
וּבְחֲצֵי הַלַּיְלָה
חֵלוֹם שֶׁעָלִיו הַשְּׁלוֹם
יֵצֵר שְׁלוֹם שֶׁל חֵלוֹם.
הַשְּׁלוֹם מֵהַחֵלוֹם אָמַר לִי שְׁלוֹם
וְחֹזֵר לְעוֹלָם הַשְּׁלוֹם, כְּבַחֲלוֹם.
בְּבִקְרֵי הַשְּׁאִיר אוֹתִי עִם פְּרוּרֵי
זְכָרוֹן עַל חֵלוֹם
שְׁאֵי פָעַם יִהְיֶה פֹה שְׁלוֹם
אֲמַתִּי מִמֶּשׁ
לֹא סֶתֶם.

על הספסל*

קבענו להפגש בִּשְׁשׁ
אבל אתה לא הגעת.
ישבתי על הספסל לבד.
בשבע פתחתי את היומן
אחר כך את החלצה הסרתי
שְׁלוֹם לְתַמִּימוֹת. עוֹבֵר אֲרַח
משתומם מול מראה השָׁד
החשוף בשַׁעַת הָעֶרְבִים.
העצים רוחשים והתננים מִיְלָלִים
מבשרים שָׁהֵם בְּדֶרֶךְ (ואתה לא).
לא התרגשתי כְּשֶׁהָאִישׁ הִסִּיר גַּם הוּא
את חלצתו, אחר את מְכַנְסֵיו
וּנְשָׂאָר עִם זוג גְּרָבִים לא תואמים.
בליל ירח מלא נשכבתי על הספסל
והתמסרתי לזר המוֹזָר.

* השיר פורסם בגיליון 87 (2009) של הליקון - תמונות מחיי זוגיות.

התפעמות

פְּעִימָה בְּגוֹף אֶחָד
כְּנִשְׁיֵקֶת הַמַּיִם בְּאֵשׁ,
מִצְנֹת הָאֵהָבָה הָאֲמִתִּית
הִיא בָּךְ לְהִתְרַגֵּשׁ.
שׁוֹמֵעַ דְּרֹךְ הַהִתְנַגְּדוֹת
חַיִּים שְׁלֵמִים טְבוּעִים בְּמִבְט
הַפְּחָד נִסּוּג לְאַחֹר
וְאֲנִי לָךְ בְּכָל מִשְׁפָּט.
שְׁמָתִי פֹה אֶת יְהִבִי
וּבְלִבִּי שִׁירָה וְצֵל
הַמְצִיט לְצֵל כְּשֵׁאתָ לֹא לְיָדִי
וּכְשֵׁאֲנִי נוֹפֵל.

פְּעִימָה בְּגוֹף אֶחָד
כְּהִמִּית הָרוּחַ בְּחִלּוֹנִי,
מִתּוֹה שֶׁל דְּרֹךְ אֵל הֵלֵא נוֹדַע
וּבְסוֹפָה, אֲנִי.
הַתְּפַעֲמָתִי כְּשִׁרְאִיתֶיךָ לְרֵאשׁוֹנָה,
מִלְּאָה, דְּמוּתֶיךָ הַנְּשַׁקֶּפֶת
מִבְּעַד לְקִשְׁתַּת בְּעֵנָי
פּוֹגֶשֶׁת אוֹתִי וְזֶהוּ הָעֵנָי.

חלומו של איזי

איזי לוקח הכל בקלות
החיים מחיכים אליו כל בקר
עם ערב מתקין חליפת טיסיס
וטס אל עולם הקסמים.
לאיזי יש חברה הפוכה
מעצבנת אבל חתיכה
כשהוא רוצה לפרק לה את הצורה
הוא באיזי מכניס למשקה
את תרופת הקסמים,
והיא עליזה. הוא מטיף אהבה
מציץ לגזירות בלילות
מתפלל לתשוקה הבאה.
איזי חולם חלומות אסורים
על דברים שבאים בקלות
ונשארים לתמיד. הוא יודע
שזה לא פשוט להמציא
זהות חדשה במקום זו הדוקרת
את הגוף במקומות רגישים.
איזי לוקח הכל בקלות
אפלו כתיבת שירים.

תמונת הגעגוע

תמונת הגעגוע

גע ביי בגעגועים
כאלו אנחנו רחוקים
ועם זאת קרובים כבראשית.
כאלו קרובים אנו,
משומקום לשומקום.
ואז...אוכל לסגור את המעגל.

התמונה שלמה, הצבעים רכים והזמן מפית בך חיים.

ביום הולדתו

הכוכבים שָׁרוּ שִׁיר הַלֵּל
וְאֵז נָפְלוּ בְּרֵשֶׁת חֲשׂוּכָה
לְמִסְתֹּרֵי הָאֲהָבָה אֵין פְּתֻרוֹנִים.
שְׂאֵלָה הַשֶּׁמֶשׁ לְקַצֵּה
וְהָרוּחַ יִכְבֶּה בְּשִׁקְטָא זְמַר נוֹשֵׁן
שֶׁל חַיִּים מְתוּקִים שֶׁיִּדְעוּ אוֹתָהּ
וְנִגְדְּעוּ בְּאַבָּם.
הָאֲגָדָה עוֹד מְסַפֶּרֶת נִפְלְאוֹת
אָדָם וְטָבַע שֶׁחֲכָרוּ לָהֶם יַחְדָּו
בְּרִקְמַת בְּרִיאָה אֵי שֶׁם בְּנִצָּח
וְנוֹלְדָה בְּרִגְשׁ חֵד פְּעָמֵי הַחַוִּיָּה
שֶׁאֵין שְׁנֵי לָהּ.
מִתְהַלֶּכֶת הַחַוִּיָּה בְּעֶצֶב בֵּין
שָׁמַיִם וְאָרֶץ וְדוֹרֶשֶׁת לְאֲדוֹנָהּ
וְקוֹרְאָת בְּשִׁמוֹ בְּגִעְגּוּעַ.
הַכּוֹכָבִים סִיְמוּ לְשִׁיר וְאֵז רָקְדוּ
לְפִי הַקֶּצֶב שֶׁל פְּעִימוֹת לְבוֹ, הַכֹּל
לְכַבוֹד יוֹם הַלְדָּתוֹ.

בעדינות

בְּעֵדִינּוֹת אֶתָּה מְלִטָּף אוֹתִי
בוֹחֵן אוֹתִי וּמְסַתֵּלֵק.
בְּעֵדִינּוֹת אֶתָּה קוֹשֵׁר קֶשֶׁר וְאֶז
מִשְׁתַּחֲרָר וּמְתִיר לְשׁוֹן.

אֶתָּה אֵי אֶפְשָׁר לְרַעַת כְּלוּם

מִגַּע שְׁנֵאֵלֶם בִּי לֹא נֶעְלָם.
אֲנִי בּוֹחֵרֶת לְהִתְעַדָּן בְּךָ כְּדֵי
שְׁתַּתְקֶשֶׁחַ בִּי.

אֶתָּה הַכֵּל סֵפֶר וּכְלוּם לֹא קָרָה
עַל פְּנֵי הַשֵּׁטָח.

בְּעֵדִינּוֹת אֶתָּה פּוֹתַח אֶת הַדֶּלֶת
נִכְנָס מִתְיָשֵׁב וְחוֹשֵׁב.
אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ בְּעֵדִינּוֹת,
מְחַבֶּקֶת אֶת הַנּוֹכְחוֹת שְׁלֶךְ.

שלכת

סָתוּ בְּרָחוּב וּלְבִי מוֹדֵקוֹן עִם כָּל עֲלֵה
נוֹשֶׁה. הַשָּׁמַיִם נוֹזְלִים לְתוֹךְ
בְּאֵר הַתְּפִלוֹת הַדּוֹמָמוֹת בְּקִצֵּה הָעִיר.
שְׁנֵי אַנְשִׁים נַחְפוּזִים לְיַעֲרֵם
בְּעֶצֶב פּוֹתְחִים דִּלֵּת מְכוֹנִיתָם
הָעֵטוּפָה בְּשִׁירֵי רְקִיעַ מְקַמֵּט.
הֵם שׁוֹלְחִים מַחְשָׁבָה זֶה לְזוֹ
מִבְקָשִׁים לְעַמֵּד מִלְּכֶת לְרַגֵּעַ
לְהֵבִיט בְּנֵר בּוֹעֵר בְּחֵלוֹן אֶקְרָאִי.
אֲשַׁמְרֵת הַלֵּילָה מִנְהֶלֶת צְפוֹר
אֲבוּדָה לְפַנֵּת מִסְתוֹר יִבְשֶׁה
וְרִיחַנִּית, צִיּוּצָה
חֲרִישֵׁי וְנִכְלָם.
סָתוּ בְּרָחוּב וּלְאֵף אָחָד לֹא אֲכַפֵּת
מִהַעֵץ הַמֵּתִפֵּשֵׁט הָעוֹמֵד שָׁם
כְּבָר זְמוֹן מֵה, מִתְמַסֵּר לְתַהֲלִיף
הַפְּנִימִי שֶׁל הַרוּחַ הַמְּבַשְׂרֵת שְׁנוּיִים
מְעַנְנֵת בְּשִׁקֵּט אֶת הַחוּשִׁים.

פלפל

הוא מִפְּלֶפֶל אוֹתָהּ
פְּלֶפּוּלִי לְשׁוֹן דְּקִיקִים
מִסְתוֹרִיִּים נְאֻמָּנִים
פְּלֶפּוּל אֶחָד שְׁלוֹ וְהִיא שְׁלוֹ
פְּלֶפּוּל שְׁנֵי וּכְבֹד הַתְּפִלָּפוּ
הַשְּׁנַיִם.
הֵם מִפְּלֶפֶלִים בְּמִדָּה
וְהוּא הַפְּלֶפֶל שְׁלֵה -
יֵשׁ לָהֶם אֶהְבָּה פְּלֶפֶלִית.

ציפור אחת

שוב העץ נותר עירם
עליו שבורים על האבנים
וכמו תמיד אותה טעות
התאהבות בלי משים בכול עץ
מזקין, עיף ומיבש.
כואב לראות עץ שבור
ודומם הרגע.

פרח שאהב נפל חלל
יד עננה לטפה את הפרח
דבור רח לפתע
והעץ מתעורר לחיים
נושק אל השמים
מפלט עם צפורים
עירם עדין.

שיר אחר

יש לנו שיר אחר שאף אחד לא מכיר
הוא בינינו מתנגן בשקט בצלילים עליים
מחבר בין גופינו בצמת הרכים
הוא שט לו במרחבים אי שם.

יש לנו שיר אחר
המזכיר לנו מי אנחנו.

מזון לבריאות וְחלומות.
מתכון לשקום הראות והעצמות.
מרפא למחשבות שליליות.
מענה לשאלות מטרידות.
זהו השיר שאנו שומעים בתוך הנשמות
מעבר למלים וכללים.

שיר לידה

המלה מציינת יום הולדת ומבקשת מן האות
לחגג עמה את הארוע.
כל הכותרות חברו יחדו למסבה
והביאו עמן הפתעה.
סימו הקריאה קרא להו
וסימו השאלה הלה לשכנים,
לבקש כוס סבר.
הנקדה שמעה את השמועה
וחשבה על מתנה.
איה אשמח את לבה של המלה
ביום הולדתה?
בעודה חושבת, המספר הגיע לארוע
וקבע את מקומו בין כל הנוכחים.
הוא מאוד שמח לטעם מן העוגה
ולספר את הקלוריות שבה.
הנקדה בינתים מסרה למלה מערכת נגינה,
שתוכל לעשות אתה הופעת זמר נחמדה.
וכך המסבה היתה לארוע שאין אחר
שלא קנא במשתתפים בו.
יום הולדת למלה, יום חג לכל דובר,
הוגה, סופר.
האותיות הרימו את המלה
על כסא של כבוד והמלה נגעה
בשמים בכל פעם ופעם.
היא היתה מאשרת.
זה יום ההולדת הכי טוב ומהנה שהיה לי.
אני מודה לכלכם על שאתם כאן אתי,

לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׂמְחָתִי.
כָּל כּוֹתֶרֶת הָאֵירָה בְּפָנַי הַמֶּלֶה
אֶת תְּרוּמָתָה עֲבוֹרָה.
הַמְסַפֵּר מֵצֵא דָרָךְ לְסִכְכֵם בְּדַרְכּוֹ הַמְסֻוֹרִית.
הַסִּימָנִים הָיוּ בְרוּרִים,
זֶהוּ אַרְוַע שְׁחִיבִים לְשִׁחֹר אוֹתוֹ.
הָרִי הִתְנַאֵף הִיָּתָה כֹּה גְדוֹלָה.
וְכֵן יוֹם אֶחָד בְּמָקוֹם מִיָּחָד,
מֶלֶךְ אֶחָת נּוֹלְדָה וְאֲנִי כָּאֵן
לְסַפֵּר אֶת סִפּוּרָה,
שִׁתְּדַעוּ,
שֶׁהִיא יְכוּלָה לְהִיּוֹת
הַמֶּלֶה שְׁלָכֶם.

בחורף חיי

בחורף חיי, שתִּיקוֹת נְרַשְׁמוֹת עַל הַדֶּף.
אַתָּה מְטִיל בּוֹדָאי עַל הַחוֹף.
הָאֵם זֹו עֵיפוֹת הַחֹמֶר
שֶׁהִכַּל בְּתוֹכִי מֵתִבְלָבֵל?
מְצַפֶּה לְמַכְתָּב מִמָּה, שְׁנַגְאֵלֶת
מִן הַחֹרֶף הַהוּא, הַפּוֹשֵׁט בְּגוֹפִי
מְצַנֵּן מִן הַדְּרָכִים הָאֲרָכוֹת מִדֵּי
מְסַגֵּל לְשִׁבּוֹר אֶת הַפְּלִים וְלִבְרַח.
וְעֵדִיזוּ, הַשְּׁתִּיקוֹת חֲזָקוֹת מֵהִכַּל
וְהַחֵם הוֹלֵךְ וּמִתְקַרֵּב וְאֲנִי מוֹזִיעָה
בָּאָה וְהוֹלְכֶת מִתּוֹךְ עֲצָמִי.
רְאִיתִי אוֹתָהּ בְּחֵלוֹם מִמְּשִׁי
לֹא נִגְעָנוּ זֶה בְּזֹו רַק הַבְּטָנוּ
וְאַתָּה חִיכְתָּ הָמוּן.
רְצִיתִי לֹוֹמֵר לָהּ מִשְׁהוּ, אָבֵל
חֲבָרִים שְׁלִי אֶמְרוּ שְׁתִּיקָה יָפָה
לְאוֹהֲבִים.
מַה יֵשׁ בָּהּ שְׁגוֹרִם לִי לְהִתְרַסֵּק?
רַק אַתָּה בּוֹדָאי יוֹדֵעַ.

שירי חיזוק

הודיה

מתוך החשף הגדול בקע נחיל
אור חור וסלק את כל הספקות
הפקדים וחלשת שרירי הלב
הפנים והבטן. אשר בלתי צפוי
החל להוצר אי שם בתודעה
המעמעמת של הגוף העיף,
סמן בנגיעות קטנות את קיומו.
מנגינה אדמה זרמה לתוך
ההרמוניה החדשה ופתחה
את האזנים לשמע
מה יגיד יום.

הוא אומר שלכל יום יש את
הרגש המיוחד שלו ובכל יום
הזמנות מתדפקת על הדלת.
המרקם שנוצר העצים נפחו
והחדיר לגונניו עמק מרהיב
שהיה כה מלכותי
ברגע הזה, שקבל את
השם: הודיה.

אמונה

1.

את מתבוננת בעצמך
ושומעת את ההתבוננות
בפגישתה את קול מחשבותיה.
את מזהה את עצמך, נוגעת,
וחשה את הנכבד ממך והלאה בלטיפה.
ולבך אומר
האמיני בעצמך ומתוכך תתני.
האמיני בטוב ומדבשו יתן לך.
האמיני מתוך מודעות לממד האנושי.
הרגישי כי אינך לבד והוא שלך, אתך.
את משלימה, שלמה ומשלמת.

2.

הָאֲמוֹנָה בְּעֶבֶר שְׂמוּכִיל אוֹתִי קְדִימָה
בְּעֵצְמִי עַל מִי שְׁאֲנִי וְלֹא אֲנִי
הִסְפֵּק מוֹפִיעַ בְּתַמְרוֹר עֶצֶר
אוֹחוֹז בְּכַח מְקַבֵּעַ לְמַכָּר.
לְפָרִץ גְּבוּלוֹת אֶל הַנְּעֻלָּם שְׁבִי
עַת לְהַמְצִיא הַמְצָאוֹת
עַת לְהֵאֱמִין בְּקִסְמִים
בְּעֵבוֹד כַּחוֹת נִסְתָּרִים
מִמְעַמְקִים
הַיּוֹקָא בְּיוֹם חֲשׂוֹף וְסוֹעֵר.
הָאֲמוֹנָה לְעֶבֶר אֶת הָהָר הַזֶּה
בְּהַצְלָחָה יִתְרָה לְעֶבֶר אוֹתוֹ מְסַבֵּיב
לֹא לְגַעַת בְּפִסְגָּה
שֵׁם הָאֲוִיר דְּלִיל, קִשָּׁה לְנִשְׁם
אֶת הַפְּרִיחָה הַמְּתוּקָה אֶל הָרָאוֹת.
הַמְּחַשְׁבָּה הִיא מַחֲסוֹם לְרִגְשׁ
הַרְגֵּשׁ שֶׁל אֲנִי בְּתַנוּעָה
בְּאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה עַד הַסּוֹף
עַד הַסּוֹף שֶׁל הַחֲלוֹם.

התעוזה

1.

העזי לברא לך עולם משלך שמדבר ומספר רק אותך בין המדבר לשמים נועי ברגע עד שיתמו כל הכאים. העזי להמציא את עצמה מחדש באהבה אמתית לחיים. מצאי משמעות בפרטים הקטנים. הכל תלוי בך, בלבך. הקשיבי לקול הפנימי בתוכך, העזי. תוך כדי עשייה מצאי את הדרך שלך אל המקום שבו הדברים מתחברים אל מהות אחת שלמה. את היחידה שיוצרת את התשובה, לכן

2.

באם יש בתוכך דבר הרוצה לפרץ החוצה! הדבר הטוב הזה שרוצה להיות חפשי ומשחרר, הוא חלום המצוי בך. עליך למצא את התעוזה ולתת לו לעוף כצפור. עליך לחוש אותו בפנים ולהבין שהוא, אתה, כמוך, חלק חשוב ונכבד בך. אז אל תחסם אותו מלצאת, אל תתן לכשרון וליפי הזה שבה להעצר בקיר גדול של פחדים וזכרונות. הדבר הזה שמצוי בך, יקח אותך מעלה מעלה אל המרחב האינסופי הזה שהוא אתה ויתן לך להביט על כל דבר בצורה שלמה, בעיניים החכמות שיש לך, בשקול דעתך. אם תקשיב לקול הזה בפנים, הוא לעד ישאר שם וילך ויצעק יחד אתך.

התעוזה תתן לך את השלווה. השלווה אותה אתה מחפש. היא תגרום לך להנות ממה שיש לך וזו השאיפה הפנימית הכמוסה ביותר ולא רק שלך. לך העצמה לעשות זאת, ולכן דע את עצמתך.

האושר

הַבְּנָה שֶׁל רָגַע
תְּחוּשָׁה שֶׁל בִּיחָד
שִׁמְחָה מִתְפַּרְצֵת לְפִתְעַ
חֲבוּק
רֵעַד שֶׁל רָגַשׁ עֲצוּר
חוּיָה שֶׁל כָּאן וְעַכְשָׁו
טַעַם שֶׁל עוֹד
דְּבוּר מְכוּוֵן
שָׁפָה מְעַנְנָת
מְגַע מִתְלַהֵט
זְרִימָה שֶׁבִּלְב
חִלּוּם מִתְגַּשֵּׁם
דֶּף חֶרֶשׁ
אֶהְבָּה.

שיר לא אחרון

הכובע האדם על ראשה האדמוני
נראה כמו קריקטורה של אפנה
אמרתי לה תחליפי כובע כפר
והיא ענתה בכבוד ראש:
לי מתר הפל היום
כי הגעתי אל השיר האחרון.
שאלתי מהו השיר האחרון
והיא אמרה שהוא החותם על לבה
המנבא שתיקה.
הבטתי בעיניה היפות שאמרו
חלשה ומבוכה.
אדמומיות על לחייה כרף של שושנה.
אין דבר כזה
השיר האחרון
תמיד יש עוד משהו מסתתר
מתמשך מעבר לנראה ולנשמע
אז קחי לה שיר לא אחרון
ובבקשה,
החליפי למטפחת ירקה.

שירים שקטים

שירים שקטים מאירים סמטה חשוכה בתוכי
בדגדוג צנג
עוטפים רגשות מרחקים
וברכות, בדיוק בזמן
משחררים אותם מלבי.

שירים שקטים לאהבה שלנו הנושנה.
אני מאזינה לה בערגה מתמסרת
ומצפה ל־PLAY שקלה.

אספתי אותם מן הדרכים האבודות
ועכשו הם מגשים לה באריזה חדשה
בתקנה שתאהב
אותם. אותי.

שירים שקטים
למוזיקה הפנימית
לתו המזכה.

ששששש.....

סדר השירים

31	על הספסל	7	ללא כותרת
32	התפעמות		
33	חלומו של איזי		שקיפות עצמית
		11	מין דימוי
	תמונת הגעגוע	12	שקיפות עצמית
37	תמונת הגעגוע	13	אני בשינוי
38	ביום הולדתו	14	תובנה על דיבור
39	בעדינות		
40	שלכת		אי סדר מוחלט
41	פלפל	17	אז והיום
42	ציפור אחת	18	אי סדר מוחלט
43	שיר אחר	20	אהבה אחרת
44	שיר לידה	21	(הדברים הקשים)
45	בחורף חיי	22	הלב השבור
		23	לא אכפת לי
	שירי חיזוק		
49	הודיה		כדור האש שלי
50	אמונה	27	כדור האש שלי
52	התעוזה		הפנטזיה על האהבה
53	האושר	28	החופשית
54	שיר לא אחרון	29	בן המלך
55	שירים שקטים	30	חלום של שלום

שירים שקטים הוא הספר השני של טלי וייס. קדם לו הספר
סיאם (סער, 1997, זכה בתחרות שירה לצעירים).

טלי בעלת M.A בכתובה יוצרת מטעם החוג לספרות
באוניברסיטת חיפה ומנחה סדנאות כתיבה.

ליצירת קשר עם המשוררת: weisstali@walla.com